

H. LAURENTIUSKERK

Leidseweg 98

Wat geschiedenis

Sinds de 18^e eeuw hadden de katholieken in Voorschoten een schuurkerk. Maar de nieuwe grondwet van 1848 leidde tot het pauselijke besluit in 1853 om de bisschoppelijke hiërarchie te herstellen, waarop in 1858 het oprichten van de H. Laurentiusparochie en uiteindelijk de bouw van de kerk volgde. De eerste steen werd gelegd op 20 maart 1866. Mgr. Wilmer, de bisschop van Haarlem, wijdde de kerk op 17 augustus 1868 in. In 1976 werd de kerk een rijksmonument.

Architectuur

Architect Theo Asseler ontwierp de kerk en de pastorie. De kerk is een neogotische driebeukige pseudobasiliek met een schip van acht traveeën diep. De circa 45 meter hoge toren is tegen de westgevel aangebouwd. Deze bestaat uit twee vierkante geledingen waarboven zich wijzerplaten bevinden en een achtkantige geleding met op elke kant een zogenaamde frontaal of wimberg, een driehoekig gevelement boven de openingen, elk met kruis, die de

spits omringen. De drie klokken werden tijdens de Tweede Wereldoorlog door de Duitse bezetter gevorderd. Na de oorlog werden deze vervangen. Het interieur is een voorbeeld van "stucadoorsgotiek". Belangrijke wijzigingen in het interieur vonden plaats in 1934, 1954, 1969 en 1995/96.

Restauratie 1995/96

Een omvangrijke restauratie vond plaats in de jaren 1995/96. Herstel van torenspits, metselwerk, dak en ramen waren noodzakelijk. Zichtbare veranderingen waren verder: drie nieuwe ramen in de westgevel, het splitsen van de kerkbanken ten behoeve van een middenpad, en het opnieuw schilderen van het interieur, zoveel mogelijk in de oorspronkelijke kleuren. Daarmee werd een deel van de eerdere "modernisering" teruggedraaid. Onder de vele verflagen zijn verschillende muurschilderingen gevonden. Enkele daarvan zijn (deels) hersteld, bij andere was herstel niet meer mogelijk. Ook werd het houten hoogaltaar geplaatst.

Hoogaltaar, hoofd- en koororgel

Twee grote opvallende elementen aan beide uiteinden van de kerk vermelden wij hier:

- Het houten hoogaltaar, met de vele kleurige beelden, dateert van 1864-1867 en komt uit een kerk in Prinsenbeek. Vele vrijwilligers hebben dit altaar gedemonteerd, gerestaureerd en opgebouwd.
- De Laurentiuskerk heeft een hoofdorgel en een koororgel. Het hoofdorgel werd in 1876 opgeleverd door de orgelbouwer Matthias van den Brink, waarbij vrijwel alle pijpen werden hergebruikt van het orgel dat J.J. Mitterreither in 1792 in de schuurkerk had geplaatst. Het is gereconstrueerd en gerestaureerd in 2009 en het grootste 18^e-eeuwse orgel van het bisdom Rotterdam. Het koororgel werd in 2007 gebouwd door orgelbouwer Verschuieren. Over het hoofdorgel is een aparte informatiegids beschikbaar. Voor de overige elementen uit het interieur zie: Gids voor de H. Laurentiuskerk, verkrijgbaar in de kerk.

Bron: Dirk Gudde (2018) en website Laurentiuskerk (2023).

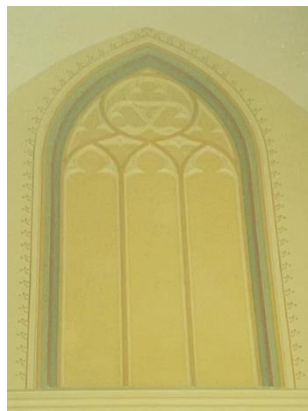
Versie: 2025

Het gerestaureerde
Mitterreither/Van den Brink orgel

De vrijgemaakte
engel-schilderingen
zijn plaatselijk
geretoucheerd.

Detail
blindnis.

Huidige afwerking van het
middenschip en zijbeuk.